

РЕШЕНИЕ

№ 4741

гр. София, 15.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 19.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6330** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

20

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2 и електронен адрес: [електронна поща], чрез адв. Г. Д. Г., в качеството на пълномощник, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221019005438-091-001/05.03.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 816/18.05.2020 г. на ДД „ОДОП” – С. установения резултат по ЗДДС в общ размер на 39 690,32 лв, за данъчни периоди м. 12.2015 г. и от м. 05.2019 г. до м. 07.2019 г., извършена е корекция на основание чл. 73, ал. 1 от ЗДДС, на неправилно ползван пълен данъчен кредит по фактури, издадени от множество доставчици, описани в РД, и са начислени лихви за забава в размер на 6 228,01 лв.

В жалбата се навеждат доводи, че ревизионният акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществено нарушение на процесуалните разпоредби на ДОПК и в противоречие с материалноправните норми на ЗДДС. С тези аргументи се прави искане за отмяна на ревизионния акт, потвърден с Решение № 816/18.05.2020 г. на ДД „ОДОП” – С. , издадено от директора на дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП част.

Жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява в открито съдебно заседание от адв. Г., който поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски в

производството. Представя списък на разноските по чл.80 от ГПК. По делото са постъпили и писмени бележки.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражения за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

СГП, уведомена, не изразява становище по основателността на жалбата.

По отношение на фактите.

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221019005438-020-001/20.08.2019 г., връчена по електронен път на 20.08.2019 г., изменена със ЗВР №Р-22221019005438-020-002/21.10.2019 г., №Р-22221019005438-020-003/19.11.2019 г. и №Р-22221019005438-020-004/19.12.2019 г., издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП, е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС, за периодите от 01.12.2015 г. до 31.12.2015 г. и от 01.05.2019 г. до 31.07.2019 г. Срокът за извършване на ревизията е до 20.01.2020 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ /РД/ №Р-22221019005438-092-001/05.02.2020 г., срещу който е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК и е прието за неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221719003458-091-001/17.01.2020 г., издаден от Ф. С. Й. - орган, възложил ревизията и Т. Н. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

С РА са определени задължения по ЗДДС за внасяне в размер на 49 848,29 лв., в т.ч. лихви в размер на 6 228,01 лв., при деклариран от дружеството данък за възстановяване в размер на 214,28 лв. Установените задължения в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, ал. 1, чл. 69, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС, по фактури, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], и корекция на неправилно ползван пълен данъчен кредит, на основание чл. 73, ал. 1 от ЗДДС, по фактури, издадени от множество доставчици, описани в РД, предмет на настоящия спор.

С оглед изясняване на фактите по случая и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, от ДОПК, на ревизираното лице са връчени Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ изх. №Р-22221019005438-040-001/10.09.2019 г. и №Р-22221019005438-040-002/18.12.2019 г., с които са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Представените документи са описани в РД.

Констатирано е, че в м. 12.2015 г. [фирма] е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 10 007,32 лв. по 6 фактури, издадени от [фирма], с предмет на доставките услуги – проект и концепция на рекламна кампания от 01.12.2015 г. до 09.04.2016 г., рекламни услуги /печат на плакати и флаери, разнасяне на рекламни материали и разлепване на рекламни стикери/; дизайнерска разработка на визии, печат на винилни платна, монтаж и наем; печат на постери от ПВЦ, наем и монтаж на рекламни съоръжения, печат на плакати и флаери; дизайн на новогодишна визия.

На дружеството е извършена насрещна проверка, документирана с Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221019166433-141-001/19.11.2019 г.

Изготвено е ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, поради ненамиране на управителя или упълномощено лице на адреса за кореспонденция. Документи не са представени.

След извършена справка в информационната система на НАП /ИС на НАП/ ревизиращият екип е установил, че в периода, през който са издадени процесните фактури [фирма] не е имало наети лица по трудови и извънтрудови правоотношения. Не са налице данни и за регистрирани на дружеството фискални устройства.

Във връзка със спорните доставки от ревизираното дружество са представени копия на процесните фактури, Договор от 01.12.2015 г., приемо-предавателни протоколи и вносна бележка.

Видно от договор, [фирма], в качеството си на изпълнител е приел да извърши рекламни услуги, посочени в приложения/протоколи към договора /такива не са представени от ревизираното дружество/. Съгласно чл. 3 на договора, [фирма], в качеството си на възложител се задължава да подава изходните материали за производство /печат/ чрез предоставяне на готов проект на своята реклама във вид на годен за широкоформатен или офсетов печат, съгласно конкретните изисквания за печат на всяка поръчка и отпечатка. Съгласно чл. 4 от договора, възложителят доплаща допълнително за предпечат.

В резултат на не представянето на фактура с предмет на доставка предпечат, е направен извод, че [фирма] е предоставяло готови проекти на своята реклама във вид годен за широкоформатен или офсетов печат, но доказателства за това не са представени. Ревизираното дружество не е представило и разменена кореспонденция /писма, имейли и др./, от която да се установят местата, на които са монтирани рекламните фолиа, съгласно текста на чл. 8 от договора.

Според ревизиращият екип, не са налице категорични доказателства, удостоверяващи реално извършени доставки на услуги по процесните фактури, издадени от [фирма], поради което и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за [фирма] не е налице право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 10 007,32 лв.

В хода на ревизията е установено още, че ревизираното лице е ползвало данъчен кредит и в размер на 29 083,00 лв. по фактура №[ЕГН]/09.05.2019 г., издадена от [фирма], с предмет на доставката услуга – рекламни услуги по договор за бартер.

На дружеството е извършена насрещна проверка, документирана с ПИНП №П-29002919202787-141-001/30.12.2019 г. Връчено е ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени документи, в т.ч. копие на фактура №[ЕГН]/09.05.2019 г., медия план за излъчване на реклама и сертификат за реално излъчената реклама, договор от 14.02.2019 г. и др.

установено е, че процесната фактура е издадена въз основа на Договор от 14.02.2019 г. за медийно партньорство между [фирма] и [фирма], съгласно който [фирма] предоставя на телевизията стоки/услуги, подробно описани в Приложение №1 /дружеството самостоятелно организира, заснема и предоставя на телевизията готова телевизионна версия на концерта на дует „Ритон“, който ще се проведе на 30.05.2019 г. в [населено място], зала 1 на НДК от 20:00 ч./, а телевизията предоставя рекламни услуги, подробно описани в Приложение №2 /излъчване на телевизионната версия на концерта или част от него, съгласно програмните си възможности и присъствие на до 3 отварящи заставки на спонсори на [фирма], с максимална обща продължителност до 15 секунди и до 3 затварящи заставки на същите спонсори, с максимална обща

продължителност до 15 секунди/.

От представени писмени обяснения, концертът посочен в Приложение №2 към договора е заложен за излъчване на 25.02.2020 г. от 12:30 часа по Нова Телевизия. В отварящите и затварящи заставки на спонсорите съгласно приложението към договора са включени четири спонсорски заставки, разпределени както следва: в началото /отключващи заставки/ по 5 секунди - герба на [община], „М.“ и „V. С.“, в края /заклучващи заставки/ - „М.“, „М.“ и „V. С.“. Логата на спонсорите са монтирани и във финалните надписи на концерта. Рекламният клип, излъчен по каналите на [фирма], предоставен от [фирма] може да се намери на следния линк: <https://dox.abv.bg/download7icba3129627c2>.

От представени писмени обяснения било установено, че „поради липса на спонсори, а същевременно имайки предоставеното по договор право на спонсорски заставки, решихме да включим съответните фирми и хора, които са ни помагали през всичките 42 години на сцената и в живота. От Софийска община получихме зала 1 на НДК безплатно в деня на концерта - 30.05.2019, а и гербът на С. стои красиво в началото на филма ни. Нямаме договори с тях, защото липсват финансови взаимоотношения. Това е наш благодарствен жест“. Тоест, получените рекламни услуги не са фактурирани от [фирма] на крайните получатели - [община], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и „V. С.“, тъй като са предоставени безвъзмездно.

Ревизиращите органи са приели, че в случая е относима разпоредбата на чл. 70, ал. 1 от ЗДДС, съгласно която правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на чл. 69 или чл. 74 от ЗДДС, когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки. С оглед изложеното и на основание посочената разпоредба, на дружеството е отказано правото на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/09.05.2019 г., издадена от [фирма].

Било установено още, че на 20.05.2019 г. [фирма], в качеството си на възложител е сключило договор с [фирма] – изпълнител, за осъществяване на физическа охрана на събитие. Съгласно договора, изпълнителят е приел да организира и осъществява невъоръжена физическа охрана, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 7 от Закона за частната охранителна дейност /ЗЧОД/ и плана за охрана, преди и по време на провеждане на концерт, организиран от възложителя в зала 1 на НДК, на 29.05.2019 г. и 30.05.2019 г., като в замяна на извършената охранителна услуга, възложителят ще осигури реклама на [фирма], чрез поставяне на фирменото му лого и информация за дейността му върху флаери, плакати, билети, мултимедия и др. средства, свързани с концерта, както и ще предостави на изпълнителя определен брой безплатни билети за негови служители и контрагенти.

На 30.05.2019 г. между дружествата е подписан констативен протокол, съгласно който [фирма] е извършило охранителна услуга за времето от 22.00 часа на 29.05.2019 г. до 23.00 часа на 30.05.2019 г. /охрана на зала 1 от 22.00 часа на 29.05.2019 г. до 10.00 часа на 30.05.2019 г. с 1 охранител и охрана на концерта в Зала 1 на НДК от 19.00 часа на 30.05.2019 г. с 24 охранители. Общо мероприятиято е реализирано с 25 охранители/.

За извършената услуга [фирма] е издало на ревизираното дружество фактура №12185/03.06.2019 г. с данъчна основа 3 000,00 лв., ДДС в размер на 600,00 лв. и предмет на доставката физическа охрана преди и по време на концерт на 29.05.2019 г. и 30.05.2019 г. в НДК – Конгресен център С.. Ревизираното дружество е издало на [фирма] фактура №213/03.06.2019 г. със същата основа и ДДС, и предмет на доставката реклама.

Ревизиращите органи са посочили, че провеждането на концерт е свързано с продажбата на билети, която от своя страна е освободена доставка по смисъла на чл. 42, т. 1, б. „а“ от ЗДДС. С оглед изложеното и предвид договореностите между страните е прието, че извършените охранителни услуги са във връзка с освободени доставки. Поради това и на чл. 70, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 600,00 лв. по фактурата, издадена от [фирма].

Било установено още, че в данъчни периоди м. 05, м. 06 и м. 07.2019 г. [фирма] е ползвало и право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 7 270,59 лв. по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и др., описани в РД /стр. 10-11/, с предмет на доставките материали и услуги.

От представена писмена информация за предмета на доставката по всяка една от фактурите, описани в РД, но не са посочени конкретните мероприятия, във връзка с които са използвани получените стоки и услуги. Поради това ревизиращият екип е счел, че по посочените доставки [фирма] неправилно е ползвало право на пълен данъчен кредит. Прието е, че същите са с право на частичен данъчен кредит, на основание чл. 73, ал. 1 от ЗДДС. Съгласно ал. 2 на същия член размерът на частичния данъчен кредит се определя, като сумата на данъчния кредит се умножи по коефициент, изчислен до втория знак след десетичната запетая, получен като отношение между оборота, отнасящ се за доставките, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит и оборота, отнасящ се за всички извършвани от лицето доставки и дейности.

Съобразно чл. 73, ал. 5 от ЗДДС, коефициентът е изчислен на базата на оборотите по ал. 3 и 4 за цялата предходна календарна година, а именно през 2018 г. [фирма] е декларирало извършени облагаеми доставки с данъчна основа в общ размер на 67 876,39 лв. и всички извършени от дружеството доставки /освободени и облагаеми/, са с данъчна основа в общ размер на 156 986,49 лв. /89 110,10 лв. освободени и 67 876,39 лв. облагаеми доставки/. Коефициентът, получен като съотношение между оборота, отнасящ се за доставките, за които лицето има право на приспадане на данъчен кредит и оборота, отнасящ се за всички извършвани от лицето доставки и дейности е 0,43.

Във връзка с установеното е прието, че в данъчен период м. 05.2019 г. ревизираното лице има право на приспадане на частичен данъчен кредит в размер на 2 029,06 лв. по фактури, описани подробно в РД, за които неправилно е ползван пълен данъчен кредит в размер на 4 718,75 лв. За м. 06.2019 г. ревизираното лице има право на приспадане на частичен данъчен кредит в размер на 687,03 лв. по фактури, описани подробно в РД, за които неправилно е ползван пълен данъчен кредит в размер на 1 597,75 лв., а за м. 07.2019 г. – право на приспадане на частичен данъчен кредит е в размер на 410,26 лв. по фактури, описани подробно в РД, за които неправилно е ползван пълен данъчен кредит в размер на 954,09 лв. Т.е. лицето има право да ползва 4 144,24 лв., а е ползвало 7 270,59 лв.

С Жалба вх. №53-00-26 от 19.03.2020 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., ревизионният акт е оспорен по административен ред.

С Решение № 816/18.05.2020 г. на ДД „ОДОП” – С. издаденият Ревизионен акт № Р-22221019005438-091-001/05.03.2020 г. е потвърден.

Ревизионният акт е оспорен и по съдебен ред с жалбата, по която е образувано

настоящото дело.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите Д. и Р., които дават показания относно реалността на извършените доставки. Съдът кредитира показанията на свидетелите, относно фактите за наличието на такива от [фирма] като непротиворечиви и кореспондиращи със събраните доказателства. Свидетелят Д. разказва, че познава работата на дует Ритон от дълги години, тъй като е автор на 10 песни от техните албуми, включително и от проекта „Ритон в ритъма латино“. В цялата подготовка е участвал много активно и е автор на текста на песента „Л. като на кино“, която е част от албума „Ритон в ритъма латино“. Концертът е бил представяне на проекта „Ритон в ритъма латино“, която подготовка е започнала през 2015 година, а финалът е бил на 06.04.2016 година. Същият е бил излъчен на К. и В., съответно 2016 година и 2017 година в ефира на Нова телевизия. Предподготовката и на концерт и на албум е екипна работа между професионалисти в най – различни области. Обяснява, че първоначално се подготвят песните, музика, текст и аранжирмент. След това започва работата по подготовката на концерта, а именно сценарии, постановка и режисура, хореография, защото на концерта имаше участие на две балетни формации, репетиции с бенд на живо, паралелно с което се извършва един много важен процес, а именно рекламата на проекта на концерта и съответно на продуктите произтичащи след това, а именно аудио носителите - СД и грамофонна плоча. Всеки един от концертите си те наемат рекламна агенция, тъй като рекламната агенция извършва своята специфична част от реализацията на рекламата на проекта, а именно подготовка на визиите за рекламните плакати. В конкретния случай са имали два плаката, защото кампанията по рекламата е била разделена на две части, първоначална визия и следваща визия, която съвпаднаше с вече конкретната визия на албума. Рекламната агенция е изработвала всички проекти за винили, проекти за билбордове, проекти за вестници и списания, където концерта се рекламираше, тоест всички което е необходимо за тази реклама на концерта и това е много сериозен момент на подготовката, на който той е бил пряк свидетел, защото се обсъжда всяка една най- малка подробност, когато трябва да се появи банер в сайт, това е предпечат; когато трябва да се появи рекламно каре във вестник, това е друг проект и така нататък. Пояснява, че е имало два вида плакати и билбордове в цяла С., като лично той е виждал всеки ден един от билбордовете, който е бил на 50 метра от дома му, а е имало в цяла С., вк. и коругви (това са винили, които се поставят на уличните стълбове). Рекламната агенция е координирала всичко това. От момента на възлагане на тази поръчка на агенцията до приключване на целия този процес, те отговарят за всички тези неща и съответно получават заплащане. За всяка една дейност си отговарят различни хора, които ги получават, но не знае подробности, но е виждал как се контактува по имейл при обсъждане на съответните визии и достигане на крайния продукт. Посочва, че рекламната агенция си е изпълнила ангажимента много добре. Концертът е бил много сериозно посетен. Това е бил много смел

проект на дует Ритон да представят някои от най – популярните си хитове в съвсем неочакван аранжирмент и рекламата помогна много за това. Не си спомня наименованието на дружеството, което подготви всичко, тъй като това беше 2016 година.

Свидетелят Р. обяснява, че е запозната с творчеството на дует Ритон. Работи с тях като мениджър за чужбина от 2013 г. Конкретно 2016 година имаха няколко проекти, за един от които лично съм имала ангажирмент. Промотирали са един албум „Ритон в ритъма латино“. Пояснява, че лично, тъй като съм италиански възпитаник, съдействала за производството на винилова плоча съвместно с рекламната агенция, тъй като за всеки такъв мащабен проект дует Ритон е ангажирал рекламна агенция, която е съдействала за разпространението на съответния продукт, който се е лансирал. Обяснява, че на година и половина са имали така мащабни проекти. Лично е била ангажирана конкретно с винила и да съдействам с мениджърска дейност. Чувала е името на агенцията А. К., но не е работила директно с тях, тъй като и К. и З. са изключително дейни, възискателни и всичко е минавало през тях и съответно не е контактувала лично с управителя, тоест с Е. М., позната като К. от Ритон. Те са избирали за всеки един от тези проекти кои да ангажират като рекламна агенция. Преди това са правили проучване и избирали най-добрите и най – популярните, като се допитвали и до различни колеги. Винаги са искали да бъдат с отличаващ продукт. На фирмата е бил възложен графичния дизайн, който са връщали няколко пъти, защото е имало корекции, виниловата плоча и разпечатването на афиши. Дует Ритон са изключително критични във визията как да изглежда, къде да бъдат разположени буквите и понеже проекта „Ритон в ритъма латино“ е дълго словосъчетание как да стои. Също така на агенцията е било възложено разпечатването на афиши или така наречените плакати за популяризиране на концерта. Все още един афиш от въпросния концерт стои срещу тях на трафопоста. Били наети билбордове, на централни локации около НДК. За наемането на билбордовете изцяло се ангажирала рекламната агенция., за координация, позициите и за всичко останало. А. е бил издаден на СД така и на винилова плоча. Концертът е бил месец април 2016 година в зала 1 на НДК, на който лично е присъствала. Пояснява, че виниловите плакати в повечето случаи се слагат на затворени пространства, които са вид промоция на съответния продукт. Например на касата в НДК имало много винилови плакати. Те се поставят за да не се амортизират, тъй като за един такъв проект продажбата на билети е от 3 до 6 месеца предварително. Готовият продукт са получили от рекламната агенция.

В хода на съдебното производство е назначена и изготвена съдебно –счетоводна експертиза от вещо лице С. М.. Заключение по ССЧЕ е прието от страните без възражения. Вещото лице е работило по представените по делото доказателства с административната преписка. По отношение на доставките осъществени от [фирма], експертът е установил, че предмет на доставките са; проект и концепция на рекламна кампания от 01.12.2015 г. до 09.04.2016 г.,

рекламни услуги – печат на плакати, флаери, хортугви, постери от ПВЦ и винилни платна, наем и монтаж на рекламни съоръжения, разнасяне на рекламни материали, печат и разлепване на рекламни стикери, рекламни съобщения, дизайнерска разработка на визии, вкл. и на новогодишна визия. Фактурите, общо 6 на брой, на стойност 10 007,32 лв. , по които на [фирма] не е признато право на данъчен кредит, са включени в дневника за продажби на дружеството за данъчен период 01.12.2015 г. – 31.12.2015 г., поради което сумите на начисления ДДС по тях са участвали във формирането на резултативната величина по справка – декларация – ДДС за внасяне или за приспадане. Във връзка с посоченото, вещото лице е достигнало до извода, че начисления данък от доставчиците е отразен като задължение към бюджета. Съдът кредитира приетото заключение на вещото лице по ССЧЕ като обективно и компетентно изготвено, съдържащо подробен отговор на поставените й задачи. Всички документи, по които е работило вещото лице са приети към доказателствения материал по делото. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и логично, съответстващо на останалите писмени доказателства и неоспорено от страните.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Не се установяват пороци, обосноваващи нищожността на РА.

Същият е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия.

Спазена е предписаната от чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с всички задължителни реквизити по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК, включително мотиви, обосноваващи от фактическа и правна страна установените задължения по ЗДДС в едно с начислените лихви и кореспондираща разпоредителна част при определяне резултатите по данъчни периоди. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и така конкретизирани чрез тези по приложения към него РД № №Р-22221019005438-092-001/05.02.2020 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 от ДОПК неразделна негова част. Възражение по чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу РД е заявено от ревизираното лице, но същото е било прието за неоснователно.

В съдебното производство, съгласно нормата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. Съдът приема, че обжалвания ревизионен акт Ревизионен акт, е издаден от

компетентен орган по приходите, по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. От приложените по административната преписка доказателства се установяват обстоятелствата по спазване процедурата по образуване и развитие на производството пред административния орган. При постановяването на оспорения РА, не се констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на оспорващото дружество.

Ревизията е възложена от компетентен орган съгласно приложената оп делото заповед издадена от директора на ТД на НАП - С.. РА е издаден в предвидената от закона писмена форма. Спазен е и срокът за издаване, както на РА, така и на РД. Задълженото лице е надлежно уведомено за започване на производството и неговото приключване. Съдът не установи да са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да доведат до незаконосъобразност на оспорения административен акт и съответно неговата отмяна.

Страните не спорят, че заповедта за възлагане на ревизия, както и заповедите за нейното изменение са връчени на представляващ ревизираното дружество по електронен път, а срокът на ревизията е спазен.

Материалната и териториална компетентност на издалия РА орган се установи от неоспорената от страните заповед на териториалния директор на ТД на НАП, издадена на основание чл.11, ал.1, т.1 от ЗНАП, във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК. Същата вменява правомощия по издаване на заповеди за възлагане на ревизии на началник сектор „Ревизии“ – ТД на НАП - С., която е подписала и цитираните заповеди за възлагане на ревизия.

За резултатите от данъчната ревизия е съставен РД при спазване на установения в закона срок (до 14 дни от датата на приключване на ревизията), който надлежно и в срок е връчен на представляващ дружеството – жалбоподател.

В законоустановения срок по чл.117, ал.5 от ДОПК е постъпило възражение срещу доклада. РА е връчен на електронния адрес на жалбоподателя. По изложените съображения съдът приема, че не е допуснато съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на данъчно задълженото лице.

Ревизионният акт е издаден в писмена форма и съдържа предвидените в чл.120, ал.1 от ДОПК задължителни реквизити – името и длъжността на органа, който го издава, номер и дата, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в ревизионното производство, мотиви за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, подпис на органа по приходите, който го е издал. Към оспорения ревизионен акт е приложен и РД, като неразделна негова част. При издаване на ревизионния акт, органът по приходите е спазил процесуалноправните разпоредби на ДОПК и ревизионното

производство е приключило в зададения срок.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

Не е спорно обстоятелството, че основна дейност на [фирма] през ревизираните периоди е концертна дейност в страната, участия в телевизионни предавания и турнета в страната по покана на различни клиенти и организации. Дружеството е регистрирано като културна организация и институт, съгласно Закона за закрила и развитие на културата /ЗЗРК/ под № 64/854 от 29.05.2012 г. ДОПК не съдържа особени правила относно разпределението на доказателствената тежест в производството по ревизия по общия ред на чл. 112–120 ДОПК, поради което субсидиарно приложение намират правилата за доказване, установени в АПК и ГПК (арг. от § 2 ДР на ДОПК). черпи право на приспадане на данъчен кредит от спорните фактури, претендирайки го по съдебен ред след отказ за признаването му по ревизионния акт, поради което на основание чл. 154, ал. 1 ГПК и чл. 170, ал. 2 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК негова е тежестта да докаже всички факти, на които основава искането си за признаване на това право, за да установи, че са изпълнени условията за възникването и упражняването му. Неизпълнението на задължението на ответника по доказателствата не освобождава дружеството-жалбоподател от тежестта да докаже наличието на всички предпоставки за съществуването на твърдяното от него право.

По отношение на доставките от [фирма]:

Предметът на оспорване в съдебното производство е сведен до това, дали реално са извършени услугите по издадени фактури от [фирма], респ. има ли право оспорващото дружество да приспадне данъчния кредит по тях.

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит, доколкото наличието на реална доставка на услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС е кумулативно условие за възникване правото на данъчен кредит (*В т.см. Решение № 3178 от 15.03.2017 г. по адм. д. № 4707/2016 г. на ВАС, I отд.*).

С определението по доклада на делото съдът е разпределил доказателствената тежест. В тежест на административния орган е да установи фактическите констатации в ревизионния акт, послужили като основание за определяне на дължимите от ревизираното лице задължения за ДДС. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество - възникване на право на данъчен кредит по конкретно посочените фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт - наличието на

условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Изходящият относим факт за приложимостта на цитираните разпоредби от ЗДДС е установяването на реално осъществени доставки на услуги. Страните не са възразили по доклада и разпределената от съда доказателствена тежест.

В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. С разпоредбата на чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, упражняване правото на приспадане на данъчен кредит е обвързано с условието стоките и услугите да се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки. Легалната дефиницията за облагаема доставка е дадена в чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, а именно: всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Следва да се отбележи, че по делото не са събрани доказателства, нито са налице данни, че в случая е извършена данъчна измама и е нанесена вреда на държавния бюджет. Вярно е, че този въпрос е останал без доказване както в административното, така и в съдебното производство. От друга страна обаче, по делото липсват доказателства или данни, че жалбоподателят е знаел или е бил длъжен да знае, че участва в данъчна измама, още по-малко пък, че е извършил такава.

Същевременно, съгласно разпоредбата на чл. 71, т. 1 ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е изпълнило следните условия: притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая е безспорно доказано наличието на предпоставката по чл. 71, т.1 ЗДДС - притежаването на данъчни документи - фактури, издадени от прекия доставчик. За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл. 68 ЗДДС, следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл. 71 ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит винаги трябва да се държи сметка за това налице ли е облагаема доставка/услуга по смисъла на чл. 6/9, ал. 1 от ЗДДС и едва след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл. 71 от ЗДДС.

Разбирането, че добросъвестният получател по облагаема с ДДС доставка на стоки или услуги не следва да бъде санкциониран с отказ на право на данъчен кредит поради нарушения или недобросъвестност на неговия доставчик, е последователно проведено с константната практика на СЕС.

Най-общо според изложеното в Решение от 21 юни 2012г. по обединени дела C-80/11 (M. kft срещу N. Ad y-йs V. D.-dun6ntbli Region б/is A. F.) и C-142/11 (P. D. срещу N. Ad y- йв V. Iszak-alfijldi R./is A. F.) във връзка с приложението на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347), ако е установено предаването и приемането на стоките между доставчика и получателя и последващата им реализация чрез облагаеми доставки и за целите на икономическата дейност, неизпълнението на задълженията на прекия доставчик или предходните по заприходяване на стоките в тяхното счетоводство или друго неизпълнение на задължения във връзка с воденото от тях счетоводство и доказването на произход на стоката или направени съпътстващи разходи, могат да обосноват отказ на право на данъчен кредит, само ако въз основа на обективни данни е установено, че получателят на стоките е знаел или е трябвало да знае, че конкретната сделка е част от данъчна измама, извършена от доставчика или стопански субект по веригата. В настоящия случай това не е установено, а органът по приходите не следва да вменява задължение на получателя на фактурата да извършва проверки на съдоговорителя си, каквито по принцип той не е длъжен да прави. Следователно в конкретния случай от една страна дружеството - жалбоподател притежава данъчни фактури, издадени съгласно всички правила на ЗСч и ЗДДС, а от друга - няма каквито и да било данни, че действията на преките доставчици на жалбоподателя са неправомерни, както и за евентуални нарушения или измама от тяхна страна.

В същия смисъл е и решението на СЕС по дело C-324/11, според което Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска данъчен орган да откаже на данъчнозадължено лице правото да приспадне дължимия или платен ДДС за предоставени му услуги, поради това че издателят на фактурата за тези услуги не е декларирал наетите от него работници, без този орган да доказва, въз основа на обективни данни, че това данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от посочения издател или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки. Уредбата на съюзното право, националното позитивно право и практиката на СЕС са разяснени в същия смисъл от изпълнителния директор на НАП в Указание № 20-00-134 от 21.06.2013 г. Така в раздел трети т. 1 от указанието се утвърждава, че "...не е допустимо да се обосновава теза за липса на доставка в условията на абсолютна симулация само с доказателства за нередности при доставчика или предходни доставчици, включително такива за липса на персонал, активи и т. н. Подобни доказателства биха могли само да подкрепят други основни доказателства, с които се установяват нередности при самия получател по така издадени фактури." Органите по приходите са се позовали единствено на факта, че за дружеството [фирма] няма данни за наети лица по трудово правоотношение в дружеството. Предвид събраните доказателства и

установените обстоятелства, разгледани в съвкупност съдът намира за доказано, че доставките са осъществени и поради това необосновано е отказано признаването на данъчен кредит по посочените фактури.

Липсата на материален и персонален потенциал у доставчика за извършване на облагаемата доставка на услуга е индиция за несъществуваща доставка, без да е достатъчно за дисквалифициране на правото на данъчен кредит - вж. т.т. 44 и 45 от решението на СЕС по дело С-324/11 /"....Директива 2006/112 трябва да се тълкува в смисъл, че фактът, че данъчнозадълженото лице не е проверило дали доставчиците по спорните фактури са имали кадрови, технически или най-общо казано ресурсен потенциал за покупка на доставената стока, не представлява обективно обстоятелство, от което може да се заключи, че получателят на фактурата е знаел или е трябвало да знае, че участва в сделка, свързана с измама с ДДС, когато този получател не е разполагал с данни, въз основа на които да заподозре наличието на нарушения или измама в това отношение от страна на този издател."

Не се установяват и „нередности“ при получателя по издадените фактури. Органите по приходите не оспорват редовността на воденото от ревизираното лице и неговите доставчици счетоводство. По записванията в счетоводствата на доставчика и получателя е оставена информационна следа за доставките, а позоваването на счетоводните записвания е допустимо при действието на чл. 51 от ДОПК.

Следва да се обърне внимание на мотивите на СЕС в решението си по дело С-142/2011, където СЕС приема, че от акта за преюдициално запитване по С-142/2011 следва, че доставките на стоки/услуги/ впоследствие са използвани от жалбоподателя за нуждите на собствените му облагаеми сделки /т.43/; данъчно-задълженото лице е получило стоките и услугите /т.45/; самият втори преюдициален въпрос по това дело /т.33/ съдържа предпоставката, че данъчната администрация не оспорва извършването на отразената във фактурата сделка.

Затова Решенията на СЕС по посочените по-горе дела, дават основание да се приеме, че при доказана реалност на предмета на пряката доставка на получателя по фактурата се следва данъчен кредит, който не може да бъде отказан поради действия на преките доставчици, които ревизираното лице не може да контролира. Без съмнение, тези решения следва да бъдат прилагани като прецедент при доказан /или безспорен /наличен при ревизираното лице или предмет на последваща облагаема доставка предмет на пряката доставка, като на РЛ не следва да се възлага доказателствена тежест относно обстоятелствата по т.61 от Решението от 21.06.2012г.: дали издателят на фактурата е ДЗЛ /в тази връзка и Решението от 22.12.2010г. по С-438/09 D./.

С оглед изложеното, съдът намира, че е налице доставка по смисъла на чл. 6/9 ЗДДС. Налице е прехвърлянето на собственост върху стока срещу насрещна престация на основание на сключена сделка. Налице са и предпоставките на чл. 71 ЗДДС . Освен това получателят на доставката, за която е начислен данък е

регистрирано по ДДС лице към датата на възникване на данъчното събитие и към датата на издаването на данъчната фактура, данъкът по облагаемата доставка е начислен по смисъла на чл. 86 ЗДДС от регистрирано по този закон лице /доставчик/ най-късно към датата, на която изтича данъчният период, следващ периода, през който е възникнало данъчното събитие за облагаемата доставка; доставката, по която е начислен данъкът, е облагаема към датата на възникване на данъчното събитие; получената от внос стока или по облагаема доставка стока или услуга е използвана, използва се или ще бъде използвана за извършване на облагаеми доставки; получателят притежава данъчна фактура или данъчно дебитно известие, отговарящи на изискванията на Закона за счетоводството и на този закон, видно от представените с възражението към ревизионния доклад фактури.

В конкретния случай и доколкото от заключението на ССЧЕ се установи, че предмет на доставките са; проект и концепция на рекламна кампания от 01.12.2015 г. до 09.04.2016 г., рекламни услуги – печат на плакати, флаери, хортугви, постери от ПВЦ и винилни платна, наем и монтаж на рекламни съоръжения, разнасяне на рекламни материали, печат и разлепване на рекламни стикери, рекламни съобщения, дизайнерска разработка на визии, вкл. и на новогодишна визия. Фактурите, общо 6 на брой, на стойност 10 007,32 лв. , по които на [фирма] не е признато право на данъчен кредит, са включени в дневника за продажби на дружеството за данъчен период 01.12.2015 г. – 31.12.2015 г., поради което сумите на начисления ДДС по тях са участвали във формирането на резултативната величина по справка – декларация – ДДС за внасяне или за приспадане. Във връзка с посоченото, вещото лице е достигнало до извода, че начисления данък от доставчиците е отразен като задължение към бюджета.

От останалите доказателства, се установи реалното предоставяне на услугите, то следва извод, че услугата е извършена от доставчика т.е. има реално осъществена услуга по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Това обстоятелство се потвърждава и от свидетелските показания на разпитаните по делото, от които се установи, че същите са били непосредствени такива и участници в цялата подготовка на концерта, наемане на зала, изработване на флаери, плакати, брошури, техния печат и предпечат, цялостна рекламна кампания за концерта, наемане на билбордове, реклами по радиа и други.

По отношение на доставките по фактура № [ЕГН]/09.05.2019 г. издадена от [фирма], с предмет - реклама.

Съдът не може да сподели изводите на ревизиращия екип, че се касае за услуги предназначени за безвъзмездни доставки. Процесната фактура е издадена по Договор за медийно партньорство между [фирма] и [фирма] от 14.02.2019 г., съгласно който дружеството предоставя на телевизията стоки/услуги, подробно описани в Приложение №1 /дружеството самостоятелно организира, заснема и предоставя на Телевизията готова телевизионна версия на концерта на дует „Ритон“, който ще се проведе на 30 Май 2019 г. в [населено място], зала 1 на

НДК от 20:00 ч./, а телевизията предоставя рекламни услуги, подробно описани в Приложение №2 /излъчване на телевизионната версия на Концерта или част от него съгласно програмните си възможности и присъствие на до 3 (три) отварящи заставки на спонсори на Дружеството с максимална обща продължителност до 15 секунди и до 3 (три) затварящи заставки на същите спонсори с максимална обща продължителност до 15 секунди/. При извършена насрещна проверка на [фирма] с ЕИК[ЕИК], в качеството си на правоприемник на [фирма] с ЕИК[ЕИК] е установено, че Концертът е заложен за излъчване на 25 февруари 2020 г. от 12:30 часа по Нова Телевизия. В отварящите и затварящи заставки на спонсорите съгласно приложението към Договор за медийно партньорство между [фирма] и [фирма] с от 14.02.2019 г. са включени четири спонсорски заставки, разпределени както следва: в началото (отключващи заставки) по 5 секунди герба на [община], „М." и „V. club", в края (заклучващи заставки) - "М.", "М." и „V. club". Логата на спонсорите са монтирани и във финалните надписи на концерта. В конкретният случай и от доказателствата по делото се установява, че доставката е възмездна. Съотнасянето на хипотезата на чл.70, ал.1, т.2 от ЗДДС е неприложимо, тъй като не се рекламират посочените в заставките субекти, а се рекламира дейността на процесното дружество. Т.е. услугата е свързана с неговата икономическа дейност, която не е освободена доставка, съобразно описателното им изброяване в нормите на глава Четвърта „Освободени доставки и придобивания" от ЗДДС. Тя не попада в нито една от хипотезите на чл.38 до чл.50 вкл.

От една страна [фирма] получава завършен продукт, готов за излъчване концерт, по който вече всички разноски за провеждането и заснемането му са били за сметка на ревизираното дружество. Поради което няма как да се приеме, че ревизираното лице не е заплатило нищо за подготовката, заснемането и правата за излъчване, а от друга страна получават и всички приходи от рекламните заставки, които са четири по пет минути за всеки концерт. Насрещната престация на телевизията е, че ние не плащаме за реклама на продукта. Страните са приели, че цената на рекламата са спестените разходи на телевизията за закупуване на продукта, както и приходите, които тя получава за реклама по време на извършване на концерта.

По отношение на фактурите издадени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], ревизиращия екип е отказал правото на ползване на данъчен кредит по фактура №12185/03.06.2019 г. с данъчна основа 3000,00 лв. и ДДС в размер на 600,00 лв., тъй като доставката за услугата не е облагаема по ЗДДС. Прието е, че охраната е била извършена по отношение на проведения концерт в зала №1 на НДК, за който концерт продажбата на билети е освободена доставка на осн.чл.42, ал.1, б.а от ЗДДС. От доказателствата приложени по делото се установява, че между [фирма] /изпълнител/ и [фирма] е сключен договор от 20.05.2019 г. за осъществяване на физическа охрана на събитие. Видно от последния е, че изпълнителят е приел да организира и осъществява

невъоръжена физическа охрана, съгласно чл. 5, ал. 1, т. 7 от ЗЧОД и Плана за охрана, преди и по време на провеждане на концерт, организиран от възложителя в зала № 1, на 29 и 30.05.2019 г. в [фирма] (НДК), като в замяна на извършената охранителна услуга, възложителят ще осигури реклама на фирмата на изпълнителя, чрез поставяне на фирменото му лого и информация за дейността му върху флаери, плакати, билети, мултимедия и др. средства свързани с концерта, както и да предостави на изпълнителя определен брой безплатни билети за негови служители и контрагенти. Дружествата са подписали констативен протокол от 30.05.2019 г. съгласно, който [фирма] е извършило охранителна услуга за времето от 22.00 часа на 29.05.2019 г. до 23.00 часа на 30.05.2019 г. /охрана на Зала №1 от 22.00 часа на 29.05.2019 г. до 10.00 часа на 30.05.2019 г. с 1 охранител и осигурена охрана на концерта в Зала №1 на НДК от 19.00 часа на 30.05.2019 г. с 24 охранители. Общо мероприятиято е реализирано с 25 охранители/. За извършената услуга [фирма] е издало фактура №12185/03.06.2019 г. с данъчна основа 3 000,00 лв. и ДДС в размер на 600,00 лв. и с предмет на доставка физическа охрана преди и по време на концерт на 29 и 30.05.2019 г. в НДК - Конгресен център С.. Ревизираното дружество е издало на [фирма] фактура №213/03.06.2019 г. със 3000,00 лв. и ДДС в размер на 600,00 лв. и с предмет на доставка физическа охрана преди и по време на концерт на 29 и 30.05.2019 г. в НДК - Конгресен център С.. [фирма] е издало на [фирма] фактура №213/03.06.2019 г. със същия предмет на доставка, данъчна основа и ДДС. Както се установи от гореописания договор, е че в замяна на извършената услуга [фирма] е следвало да осигури реклама на фирменото лого на дружеството на изпълнителя, реклама на дейността на изпълнителя и да предостави безплатни билети по списък. В сключения между дружествата договор е посочено, че стойността на рекламните услуги е в размер на 3 000,00 лв. без ДДС, т.е. отново се касае за възмездна услуга, която не е освободена доставка на осн.чл.42, ал.1, б.а от ЗДДС

Съгласно чл.9, ал.3, т.1 и т.2 от ЗДДС извършената услуга по физическа охрана от [фирма] на собствениците на ревизираното търговско дружество, техните работници и служители е възмездна доставка, която възмездна доставка не е освободена от начисляване на ДДС и от представените при ревизията документи се установява по безспорен начин, че извършените охранителни услуги не са във връзка с освободени доставки, поради което и отказът да се ползва ДК по фактура №12185/03.06.2019 г. е неправилен и незаконосъобразен. Следва да се има предвид, че освободена доставка е само продажбата на билети за концерта. Дейността по изпълнената услуга - охрана не касае продажбата на билети, а физическата охрана и осигуряване на ред и спокойствие за изпълнителите, музикантите, сценичните работници и служители, които са реализирали концерта и които са в правни отношения с организатора на този концерт, а именно [фирма].

В случая доставката на услуга по охрана на участниците в концерта не е

освободена доставка, което прави РА и потвърждаващото го решение незаконосъобразни и в тази му част."

Съдът не споделя доводите на ревизиращите за данъчен период 01.05.2019 г.-31.07.2019 г., в които е приел, че дружеството е извършвало както облагаеми, така и освободени доставки, предвид което прилагат нормата на чл.73 от ЗДДС. В конкретния случай не се доказва, че през ревизираните периоди [фирма] е извършвало, както облагаеми така и освободени доставки. Органът по приходите е заключил, че не са посочени конкретните мероприятия, за които са използвани закупените услуги, поради което е приложил разпоредбата на чл. 73 от ЗДДС.

За да е налице освободена доставка по см. на чл.42, т.1, б.а от ЗДДС то по безспорен и категоричен начин следва да се докаже, че продажбата на билети за проведения концерт на 29.05.2019 г. е била извършвана от процесното дружество, което безспорно е „културна организация", съобразно дефиницията в ЗЗРК. Продажбата на билети за музикален концерт би била освободена доставка, при условия, че те се извършва от работници/служители наети от [фирма] на трудов договор Това обстоятелство не е установено в хода на ревизията. Във всички други случаи, вкл. и чрез сключване на граждански договор с трети лица макар и физически, то този договор създава облигационно правоотношение между [фирма] и третото лице, което е от категорията на договора за поръчка, нормативно уреден в чл.280 до чл.292 от ЗЗД вкл. Договорът за поръчка не е освободена доставка, предвид и което няма условия за прилагане на правилото за ползване на частичен данъчен кредит в настоящата хипотеза.

В резултат, съдът намира, че жалбата е основателна и следва да бъде уважена. По изложените съображения съдът приема, че РА е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, но при несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, поради което следва да бъде отменен.

Относно разноските.

В последното съдебно заседание, процесуалният представител на ответника прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение възлизащо според договора за правна защита и съдействие на 3600 лева.

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал.5 ГПК, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно разпоредбата на чл. 36, ал.2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката и клиента, като размерът трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в Наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа.

Съгласно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения

за защита по административни дела с определен материален интерес, възнаграждението на адвоката в случая възлиза на 1 720, 23 лева. Наред с това, съгласно параграф 2 от ДР на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения е посочено, че в случаите в случаите на чл. 78, ал.5 от Гражданския процесуален кодекс присъденото възнаграждение не може да бъде по-ниско от двукратния размер на възнагражденията, посочени в тази наредба. Възнаграждението за адвокат Г., изчислено по Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения при материален интерес 39 690,32 лв. възлиза на 1 720,70 лв, а двукратния допустим размер на 3 441,10 лева. Договореното и заплатено възнаграждение на адвоката е в размер на 3 600 лева, поради което и същото е прекомерно. Налице е основания за намаляване на заплатеното адвокатско възнаграждение и възражението на ответника за прекомерност на същото се явява основателно. Същото следва да се редуцира до 3 441,40 лв.

Представени са доказателства за заплатена държавна такса в размер от 50.00 лв. и 300 лв. за ССЧЕ. Така разноските, които следва да бъдат заплатени на жалбоподателя възлизат на 3 791,40 лв.

Във връзка с гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2 и електронен адрес: **[електронна поща]**, чрез адв. Г. Д. Г., в качеството на пълномощник, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221019005438-091-001/05.03.2020 г., издаден от И. М. Р. – орган, възложил ревизията, и Б. М. Я. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 816/18.05.2020 г. на ДД „ОДОП” – С. установения резултат по ЗДДС в общ размер на 39 690,32 лв, за данъчни периоди м. 12.2015 г. и от м. 05.2019 г. до м. 07.2019 г., извършена е корекция на основание чл. 73, ал. 1 от ЗДДС, на неправилно ползван пълен данъчен кредит по фактури, издадени от множество доставчици, описани в РД, и са начислени лихви за забава в размер на 6 228,01 лв.

ОСЪЖДА Териториална дирекция на НАП да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК] сумата от 3 791,40 лв. Разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: